

PODOLSKÉ LISTY

Zpravodaj obce Podolí

Číslo 6/2016

Datum vydání 23. 12. 2016

Náš, náš Mikuláš, nese dárky hodným dětem, náš, náš Mikuláš, nese dárky nám...

22. zasedání bylo zrušeno

Vybráno z 23. zasedání zastupitelstva obce Podolí konaného 2. 12. 2016

Zastupitelstvo Obce Podolí pověřilo:

- členku zastupitelstva PhDr. Tatianu Perníčkovou výkonem pravomoci starosty obce Podolí a to až do zvolení nového starosty nebo místostarosty.

Usmířit lidi bude běh na dlouhou trať

Ve svých pětadesáti letech zažila Tatiana Perníčková mnohé. Rodačka ze Slovenska se s manželem přestěhovala na jím milovanou Moravu. Posledního půl roku však nebylo Podolí místem klidu a odpočinku, jaké si s manželem na stáří představovali.

Odvolení Jany Rýpalové na letošním červencovém zastupitelstvu ji nadzvedlo ze židle a společně s ostatními obyvateli chodila protestovat do ulic. Po odstoupení několika zastupitelů se navíc jako náhradnice sama dostala na obecní úřad v roli zastupitele, aby byla 2. prosince zvolena dočasnou starostkou obce, která má Podolí dovést do předčasných voleb.

Od kdy bydlíte v Podolí a odkud jste do něj přicestovala?

Do Podolí jsem se přestěhovala před deseti lety z Prahy kvůli manželovi, který na stáří chtěl odejít na Moravu. Vzpomínám si, jak jsme tehdy přijížděli na Slovácko a jakmile manžel zahlédl hrad Buchlov, řekl, že je konečně doma.

Proč jste zamířili právě do Podolí?

Spoluzák mého manžela, který v té době byl v Míkovcích, mu zavolał, že jsou v Podolí pozemky na prodej, tak jsme se na ně šli podívat. Zalíbily se nám natolik, že jsme tady už zůstali.

Jak se člověk, který se před deseti lety přistěhoval do obce, kde nikoho nezná, stane jejím starostou, byť pouze dočasným? Od kdy se zapojujete do veřejného života v obci?

Je to zvláštní, ale před čtyřmi lety jsem pomohla tehdejšímu starostovi Miroslavu Křížkovi. Tenkrát byla pár měsíců před závěrem školního roku odvolána ze dne na den ředitelka místní základní školy. Vzhledem k mým pedagogickým zkušenostem a také tomu, že jsem byla volná, se mě zeptal, zdali mu pomůžu a na chvíli její funkci zastanu. Jelikož mi na dětech vždy záleželo, nenechala jsem místní základní školu ve štychu. To jsem ale nevěděla, že jsem přišla do jámy lvové.

Co se stalo?

Holky učitelky se tehdy rozhodnutím Miroslava Křížky cítily velmi ukřivděné, podobně jako tomu bylo nyní v celém Podolí. Narychlo jsem si je svolala a vysvětlila jim, že jejich spory s obcí jdou mimo mě, že jsem dětem přišla pomoci ukončit školní rok. Naštěstí jsme to poté dotáhli do konce.

Takže jste se už setkala se situací, kdy z nějaké veřejné instituce bylo odvoláno vedení a vy jste musela narychlo zaskakovat, aby mohla tehdy škola, dnes obecní úřad, zase fungovat?

Ano, mám s tím své zkušenosti. Zajímavé také je, že jsem tehdy neměla se starostou Miroslavem Křížkou žádné rozpory a vcelku solidně jsme spolu vycházeli. Tenkrát jsem neměla pocit, že by chtěli svým jednáním někomu ubližovat. Bohužel, dneska si to už

nemyslím.

Výpomoc ve škole před čtyřmi lety tedy byla prvním impulsem, který vás vtáhl do veřejného života v Podolí?

Nedá se to tak říct. Už předtím jsem působila v místní školské radě, kde jsem vypomáhala tvořit několik dokumentů. Vlastnila jsem soukromou obchodní akademii Commercía Praha se zaměřením na zahraniční obchod s rozšířenou jazykovou výukou, takže jsem rozhodně měla Podolí v tomto ohledu co nabídnout.

Jak je možné, když jste bezproblémově vycházela s Miroslavem Křížkou, že jste se před dvěma lety upsala na kandidátku Alternativy pro Podolí, což byla strana vymezující se proti němu?

Neměla jsem tehdy z našeho programu pocit, že bychom šli cíleně proti Miroslavu Křížkovi. Možná vznik strany ovlivnilo nějaké interpersonální vztahy na úřadě. Ty největší problémy pro nově zvolenou starostku Janu Rýpalovou totiž nastaly až po volbách. Přestože alternativa vyhrála, byl to takový danajský dar, protože musela sestavit koalici, pokud chtěla mít v zastupitelstvu většinu. Měli jsme však na výběr pouze mezi sociální demokracií v čele s Vladimírem Manou nebo Miroslavem Křížkou.

Jak se vám potom ve škole spolupracovalo s Janou Rýpalovou?

Spolupráce mezi obcemi a základkou byla o mnoho lepší a Jana Rýpalová dětem opravdu přála. Najednou se začaly pořizovat počítače, notebooky, udělaly se koberce a podlahy. Jednoduše jsem si ji od nástupu do její funkce začala velmi považovat.

Proč jste se chtěla držet od středobodu dění?

Mám svůj věk a myslela jsem si, že jsem pro společnost udělala dost, takže mým záměrem bylo vše pozorovat z povzdálí. Navíc se mi tehdy začal také zhoršovat zdravotní stav, což na mé tehdejší rozhodnutí mělo nemalý vliv.

Co vás přesvědčilo, že role pasivního pozorovatele nebude dostatečná?

Bylo to osudové červencové zastupitelstvo, po němž, asi o půl druhé ráno, odvolali Janu Rýpalovou. To mě zvedlo ze židle přímo před obecní úřad. Sama jsem na zastupitelstvu byla přítomna, nicméně Jaromír Hastík se svými kumpány jenom čekali, až odejdeme, aby mohli Janu Rýpalovou odvolat. Moc dobře věděli, že nejednají férově.

Jaká byla na červencovém zastupitelstvu atmosféra?

Bylo to velmi výbušné a místy až pobuřující zasedání, které navíc skončilo podrazem na obyvatele Podolí. Kdyby bylo dopředu řečeno, že hodlají starostku odvolat, a že to je z těchto a těchto důvodů, ještě by se dalo vše pochopit. Ale že nebyla respektová-

na presumpce nevinu a kvůli pouhému obvinění odvolávali Janu Rýpalovou, to bylo neuvěřitelné.

Co jste tedy potom dělala?

To, co asi většina lidí v Podolí. Chodila jsem ulicemi protestovat, podepisovala jsem petice a prohlašovala, že taková nepravost nikomu nemůže projít.

Čím to, že jste najednou dočasnou starostkou obce?

Bylo to víceméně dílem náhody a dílem neznalosti. Já, na rozdíl od šedých eminencí (myšlen Miroslav Křížka – pozn. autora), nejsem znalec práva, a tak jsem při podávání rezignací v říjnu podala také svou jako náhradník. To jsem ale nevěděla, že už od července jsem zastupitelka, takže jsem jako náhradník logicky nemohla podat rezignaci. I proto nebyla uznána a já zůstala v zastupitelstvu. Nakonec se ukázalo, že budu i dočasně v čele obce. Přišla jsem k tomu jako slepé kura k zrnu.

Jaké byly vaše pocity, když jste se dozvěděla, že byste mohla dočasně obec vést?

Já jsem se nikam nedrala a nic jsem nechtěla, ale když mi to bylo nabídnuto, brala jsem to jako službu lidem, kterou, pokud to bude v mých silách, co nejsvědomitěji odvedu. O žádnou funkci však už nadále nebudu usilovat. Dočasné vedení obce tak bude mojí poslední službou veřejnosti, mojí poslední veřejnou funkcí.

Došla jste na obecní úřad po téměř půlročním vedení obce Jaromírem Hastíkem. V jakém stavu vám Podolí zanechal?

Nefungovalo zde nic a ani to fungovat nemohlo, protože jim to lidé nedovolili. V tomto smyslu bych je nechtěla osočovat z toho, že zde nic nepodnikali. Oni byli prostě ochromení občanskou aktivitou.

Očekáváte, že nastanou ze stran bývalého vedení nějaké potíže?

Neočekávám, protože mi už od šedé eminence (Miroslava Křížky) chodí dopisy. Zrovna dnes jsem dostala jeden, kde se dožaduje zpřístupnění prostor obecního úřadu, aby nadále mohl vykonávat funkci místostarosty.

Nepodal Miroslav Křížka také rezignaci?

Podal, ale v dopise se odvolává na nějaký paragraf v zákoně o obcích. Jednoduše mě takové dopisy čekají asi pořád.

Asi se nenudíte...

Správa obce Podolí je zatím ve velmi špatném stavu. Například včera jsem musela řešit výplaty obecním zaměstnancům za měsíc říjen. Navíc nebylo ještě uděláno vyúčtování voleb, máme na úřadě kamerový systém, který stál přes třicetpět tisíc, přesto jej neschválilo zastupitelstvo. Abych to shrnula, každý den se na mě valí průšvihů za průšvihem a příliv špatných zpráv se nezastavuje.

Jak náročné je řešit všechny problémy?

Velice. Kdybych neměla zkušenosti s řízením školy o stovce zaměstnanců, tak bych si na to netroufla.

Očekáváte od vaší funkce pouze zajištění řádného provozu obce?

Bude to mojí hlavní náplní práce. Platit výplaty, udržovat majetek Podolí, zaštiťovat

kulturní akce. Jednoduše je toho dost, co je třeba zvládnout i v té běžné činnosti starosty.

Co bude v obci pro vás nejtěžším úkolem? Jak moc jsou lidé v Podolí rozhádání a panuje ještě najatá atmosféra?

Sice se převážná skupina lidí v Podolí přiklonila a postavila za Janu Rýpalovou, přesto je zde i druhá skupina lidí, kteří byli od začátku věrni Jaromíru Hastíkovi a Miroslavu Křížkovi. Usmířit je bude asi běh na dlouhou trať, protože napětí je mezi nimi stále cítit.

Snažíte se o zklidnění situace?

Už na prvním zastupitelstvu, na němž jsem vystupovala v roli dočasné starostky, jsem vyzvala k zakopání válečné sekery. Zatím jsou ale rány příliš čerstvé. Navíc zde máme takzvané hrubé pány, kteří ze svých stanovisek nechtějí ustoupit ani o píď. Ty bude velmi těžké přesvědčit o smíru.

Co pro vás předchozí půlroční období znamenalo? Jak se na to díváte nyní, s odstupem času?

Mohlo by se říct, že to byla taková ozdravná kúra pro Podolí. Jak už jsem podotkla, výsledek posledních komunálních voleb nebyl pro Alternativu pro Podolí moc pozitivní, i když je strana vyhrála. Kompromis v podobě uzavřené koalice se jí vymstil. Pokud se však zmobilizuje v květnových volbách minimálně stejný počet lidí, jaký podepisoval petice a podporoval Janu Rýpalovou, mohlo by se Podolí v příštím roce dočkat vedení obce se silným mandátem v zastupitelstvu, což by nám všem jenom prospělo.

Vybráno z rozhovoru Vojtěcha Trubačika ze Slováckého deníku s Tatianou Pemičkovou 9. 12. 2016

Restaurování válečného hrobu obětí 2. světové války

Již v únoru zastupitelstvo schválilo záměr obnovy Památníku obětím II. světové války, který byl v havarijním stavu a podání žádosti o státní účelovou dotaci. Bývalé zastupitelstvo s žádostí uspělo. Opravy se ujal zkušený restaurátor Tomáš Kopčil z Bílovic. Degradovaný umělý kámen byl nahrazen za přírodní. Pro tento záměr byla použita česká žula - Slatina, která svojí texturou odpovídá charakteru původního materiálu - terasa. Proporce a tvarosloví památníku bylo zachováno. Deska s pamětním nápisem byla vytvořena z granitu, na které bylo vysekáno písmo. Ručně sekané nápisy byly vyzlacený 24 kr. zlatem. Na restaurování válečného hrobu obec přijala dotaci ve výši 68.000,- Kč od Ministerstva obrany

Jak se daří mokřadům

Uběhl Mikuláš a ani se nechce věřit, že už zase můžeme svobodně na stránkách Podolských listů sledovat začleňování mokřadů do přírody. Při procházce kolem mokřadů už nikoho ani nenapadne, že se tady mokřady objevily teprve před rokem a půl. Život se již cele rozprostřel po celé nově vymodelované tváři části krajiny s mokřadními nádržemi a tůňmi. Vegetace na březích v letních měsících zesílila, na několika místech se již pevně ujaly vodní rostliny. Jejich letní bujarou křivkou pyšnicí se nad hladinou spálil ale nedávný silný mraz.

Listy dřívě svěže zelené a vzpínající se k nebi dnes svěsily své hlavy a visí zvadlé a nahnědlé nad vodou.

Hladiny jednotlivých vodních ploch se pokryly tenoučkou celistvou krustou ledu. Při bližším zkoumání se pozorovatel dojme krásou jednotlivých ledových destiček různých geometrických útvarů z kouzelníkovy polární dílny seskládaných k sobě podobně, jako jsou při nečekaném příchodu třeskutého mrazu vymalovány a k sobě spojeny ledové ornamenty na skleněných tabulkách oken lidských příbytků. Až toto

krátké a zamýšlením provázené zaostření na většinu přehlížený detail dovoluje pozorovateli mokřadů odhalit, že autor uměleckého díla je v obou případech tentýž.

Krajina

Krajina kolem mokřadů, tak jako krajina vůbec, je ztichlá a melancholicky zdumaná a přestože vane celým údolím občas divoký a studený vítr, stejně jeví

se krajina nehybnou a spící s holými korunami listnáčů občas pokyvujícími na souhlas s ráznými větrnými porvyv zvedajícími závoje ze sněhového poprašku,

který proměňuje noční tmu na stříbrný svit dekorovaný ostře zářícími hvězdami nad hlavou i teprve již kolem sedmé večerní.

Obyvatelé

Obojživelníky přesvědčila stále klesající teplota vzduchu a tedy i jejich krve k postupné hybernaci pod hladinou, ježci už zimují v úkrytech. Čilý ruch je ale přeci jen možno občas zaznamenat na louce nad mokřady. Ve vzduchu se pohybují bezmála dvě desítky káňat, které hemžení hlodavců sezvalo na velkou předvánoční hostinu. I volavky se gentlemany informovaly o hodokvasu. Místa pro všechny dostatek. A potravu jakbysmet.

K mokřadům přicházejí srny i daňci, ještě v létě bývaly vidět stopy jelena. Nějaký sobec si ale přivlastnil krásu jeleního těla, a tak jelen již k mokřadům nikdy nepřijde. „Já, já, já jenom já...“ zpívá Petr Janda s Olympikem. Stejně tak si notuje majitel nečestně ulovené trofeje. Komu se bude moci úlovkem pochlubit, aby se nestrachoval, že bude konfrontován s ustanovením zákona? Sobě??

Tůně

I mokřady ve žlebském zářezu jsou již součástí ekosystému tak, jakoby to nikdy nebylo jinak. Kamenná hrázka nejvýše položeného malého mokřadu vytvořená sypaným lomovým kamenem se ztratila pohlcena vysokou vegetací a jen ten, kdo ví, kde ji hledat, bude

úspěšný. Dvě tůně ležící v půvabném zákoutí chráněném vysokými břehy se vzrostlými stromy jsou ukázkou přírodní harmonie a současně naplňují nitro návštěvníka estetickým zážitkem ze vskutku živého obrazu. Zastavit se na chvíli a jen poslouchat. Přeci jen se ra-

ději dalo stádečko srn na útěk. Přes potok skáče nahoru do lesa a pod kopýtky šustí suché dubové listy. Srst se již místo ostré rezavé zbarvila šedě a nebyť zvuků stáda, těžko by se elegantní těla srn na pozadí lesa podařila pozorovateli zaostřit.

Bio

Sednout si na přichystané hrubě akátové lavice nebo jen tak tiše postát a okolí pozorovat anebo se projít po stopách srn protějším svahem hektarového lesa, který občané teprve nedávno uchránili v současném stavu pro příští generace, a v myšlenkách připlouvá sdělení, že v Podolí zde na tomto místě již máme své vlastní přírodní sanatorium i relaxační centrum, obojí s označením BIO. Vážme si toho a za tímto účelem i lokalitu využívejme. Pro necitu bezcenný hektar lesa, pro člověka se srdcem přírodní scenérie regenerující mysl a hladící po duši. Každému, co jeho jest...

Hráz

Mokřad ze žlebských největší je stále postižen nekvalitní prací zhotovitele a technicky nenáročná sypaná zemní hráz je poznamenána průsaky do jejího tělesa následně vyvěrajícími na povrch. Po celé šířce kamenem dlážděného skluzu na návětrné straně hráze prýští zpod kamenů pramínky, které hrozí postupným rozplavením celé zemní hráze. Hladina měla dosáhnout úrovně přepadového prahu hráze a přepadat po jejím tělese dlážděným skluzem do původního koryta Žlebského potoka. Nikdy se to však od předání stavby zástupcům obce zhotovitelem nestalo a i když hladina v mokřadech díky srážkám stoupala, úroveň přepadové hrany zatím nedosáhla. Voda protéká nadále netěsnící hrází. A to není vůbec dobrá vizitka zhotovitelova.

Reklamace

Díky reklamaci, kterou ještě iniciovaly starostka Jana Rýpalová a místostarostka Jarmila Kasperová na popud tehdejší komise pro životní prostředí, se zhotovitel v jarních a letních měsících snažil sjednat nápravu. Podle všeho se stejnou neodborností s jakou provedl i vlastní stavbu. Hráz je částečně rozebrána a kamenné opevnění dočasně odstraněno. Těleso hráze snad v létě dodatečně zhutňovali. Voda ale hrází protéká stále! Podolští „letní vládcové“ se nenamáhali závalu u zhotovitele opětovně nahlásit a urgovat odbornou opravu. Měli v plánu

jiné kolosální soukromé počiny a obecní drobnosti tohoto typu nechali k řešení úřednickému plebsu.

Posledního půl roku se měly mokřady asi nejlépe, jak mohly. Většina Podolanů neměla myšlenky na to chodit se k nim procházet. A tak podolské politické události posledních měsíců mokřadům jen prospěly. Nyní již víme, že prospěly i zrodu zralé podolské občanské společnosti. Právě dnes je tedy na místě nejen otázka z nadpisu „Jak se daří mokřadům?“, ale také otázka: „Jak se Vám dnes daří, Podolané...?“

Jiří Trávníček

Děkujeme, že třídíte

Na pořadu je dnes zmínka o třídění další důležité suroviny.
Dnešní téma: Kovy

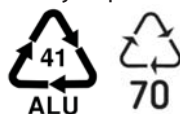
Kovy jsou ceněnou surovinou pro další výrobu, proto jejich sběr probíhá prostřednictvím výkupu druhotných surovin, formou vyhlášených svozů „železná neděle“ nebo také pomocí sběrných dvorů. V Podolí můžete kovy odevzdat na sběrném místě u Olšavy.

Při recyklaci železného šrotu se ušetří až 75 % energie, 90 % primárních zdrojů a 40 % vody. Tříděním kovů dále přispíváte ke snížení znečištění vzduchu o 86 % a snížení znečištění vody o 76 %! A to už přece za to stojí, nemyslíte?

Do sběrných surovin bychom neměli nosit plechovky od barev a jiných nebezpečných látek, domácí spotřebiče a jiná vysloužilá zařízení složená z více materiálů a to ani jejich de-

montované části. Na sběr všech těchto nebezpečných odpadů slouží sběrné dvory. Autovraky převezmou a doklad o ekologické likvidaci vystaví na vrakovištích.

Kovový odpad je potřeba rozdělit na železo a hliník. Tyto dvě suroviny od sebe rozeznáte poměrně snadno. Většina obalů je opatřena logem recyklačního trojúhelníku se značkou ALU 41 (hliník), nebo FE 40 (železo). Na víčku od jogurtu patrně žádné logo nenajdete, malá pomůcka vám však napoví.

Železo - přichytí se na magnet

- zátky, konzervy, hřebíky, klíče

Hliník - na magnet nereaguje, lze ho trvale zmačkat, roztrhnout

- lobal, plechovky, víčka od jogurtů, fólie od tavených sýrů
Pokovený plast - po zmačkání nedrží svůj tvar, špatně se trhá
- víčka od jogurtů (např. Dobrá máma) – patří do smíšeného odpadu

Pokovený papír - po zmačkání nedrží svůj tvar – patří do smíšeného odpadu

- obaly od másla, masoxů, polévek v pytlíku

Hliník. Z chemického pohledu vyniká hliník odolností proti korozi. Je kujný s dobrou pevností v tahu. Proslavený je svou pověstnou elektrickou vodivostí, která mu zaručila kariéru v kabelovém průmyslu (než ho nahradila měď). Hliník pronikl i do potravinářského průmyslu a především do průmyslu obalového.

Hliník je obviňován, že je příčinou některých závažných chorob. Jedná se například o záněty kloubů, nádorová onemocnění i to, že by mohl být jednou z příčin Alzheimerovy choroby. Doposud však tyto trestné činy hliníku nikdo naplno neprokázal. Nicméně nahradíte-li své hliníkové nádobí (po-

kud ještě nějaké máte) nádobím z nerez, nic tím nezkažíte.

Opomíjený odpad: plechovky

Za vznikem nápojové plechovky stojí pravděpodobně jeden z amerických vynálezů. A sice prohibice. Tehdy se jednalo o klasické plechovky, ke kterým bylo zapotřebí otvírák. Nápojová plechovka tak, jak ji známe dnes, vznikla v šedesátých letech. Nápojové plechovky jsou vyrobeny z materiálu, který je recyklovatelný. To je dobré si pamatovat. Spotřeba nápojových plechovek vzrostla v roce 2014 celosvětově o téměř 17%. Dokonale chrání obsah. Je lehká. Recyklovatelná (pokud se k recyklaci dostane). Ale je bohužel jednoúčelová. To znamená obal na jedno použití, po kterém se stává odpadem. A v České republice stále ještě odpadem pohříchu nevyužívaným.

Klasická víčka od zavařovaček, která jsou zpravidla potažena nějakou gumou, nelze vytrít nikam. Pod gumou je většinou hliník nebo jiný kov, ten třít lze, potažený gumou patří ale do smíšeného odpadu. Samotnou gumu také nelze nikam vytrít. Pokud jsou víčka pouze kovová, lze je vytrít do kovů, které odebírá téměř každý sběrný dvůr.

Turistický oddíl likviduje černou skládku 6. října 1990

Turistický oddíl likviduje černou skládku 6. října 1990

Svozy odpadů v následujícím období

Komunální odpad každou středu v sudý týden: 11. 1., 25. 1., 8. 2., 22. 2.,
!POZOR ZMĚNA! Plasty od nového roku jednou měsíčně ve **středu**: 11. 1., 8. 2.,
Sběrné místo č. p. 176 u Olšavy je otevřeno v zimním období v sobotu od 8 do 10 hod
po předchozí telefonické domluvě (tel: 737 762 290).

Co tu roste, co tu kvete?

Před námi je zima, období odpočinku nejen lidí a živočichů, ale také rostlin. Občas někde něco vybočí ze svých kolejí, ale moudrá květina si našťestí po všechny věky drží svůj zajetí řád. A i když bude zima, stále se můžeme setkávat s plody

nebo zajímavými formami rostlin. Něco se dá sníst, něco poslouží jako ozdoba na svátečním stole. Některé rostliny, které nepocházejí z našeho podnebného pásma je potřeba před zimou chránit. Většinou ani ne tak před zimním mrazem při sněhové

pokrývce, ale před holomrazem, suchem nebo jarním mrazíkem. Rostliny, které se u nás vyskytují přirozeně, se umí bránit sami a zima jim neublíží. Představíme si tentokrát jednoho mnohostranně užitečného domorodce a jednoho jedlého přistěhovalce.

Trnka obecná

Patří k našim původním dřevinám, které jsou v mnoha směrech užitečné a které na sebe dokonce vážou organismy (bourovec trnkový), které jsou předmětem ochrany. Setkáte se s ní v Podolí skoro v každé mezi nebo slunné stráni. Na jaře patří k prvním kvetoucím keřům. Ty bývají obaleny jemnými býlími květy. Parádu ve váze nám pak může v zimě přinést ostnatá větvička trnky obalená modrými až 1,5 cm velkými tmavě modrými ojíněnými kulíčkami. Plody jsou až do přemrznutí trpké, chuti je svíravé a třeba jste i vy jako děti pořádali soutěž „kdo sní více trnček“. Dříve se z nich vyráběla pálenka a povidla. Odvar z plodů skvěle odhlehluje organismus a dýchací cesty při vleklém nachlazení. Plody mají také účinky protiprůjmové a tlumí nadýmání. Jsou vhodnou surovinou pro přípravu kloktadel. **Plody trháme až do prvního mrazu a poté sušíme při teplotách 40 – 50 °C s dobrou cirkulací vzduchu.**

Kaštanovník setý

Původní areál rozšíření kaštanovníku se nachází v oblasti Malé Asie a vybíhá přes Černomoří až na západní Kavkaz a do východního Turecka. U nás se kaštanovníky vyskytují již po staletí, existují u nás dokonce jejich semenné sady.

Mnoho z nás zná vůni a chuť pečených kaštanů. Jsou klasikou předvánoční pochoutkou. A víte, že si je každý můžete udělat doma? A že nám dokonce takový kaštan jedlý roste a plodí v Podolí? Nachází se ve Žlebě před bývalou budovou bažantí odchovny. Teď už jsou plody zrající v říjnu vysbírány, ale můžete si na ně počkat do dalšího roku, kaštan ve Žlebě plodí každým rokem. A Ti, kdo chtějí chuť a vůni kaštanů zažít doma, naleznou na konci příspěvku recept.

Jana Novotná

Vánoční kaštiny pečené v troubě

Co potřebujeme: vážené jedlé kaštiny (dají se koupit ve větších obchodech)

Jak na to: jednotlivým kaštanům narušíme na špičatější straně slupku cca 3 cm dlouhým řezem ve tvaru kříže až do hloubky cca 3 mm. Kaštiny naskládáme na plech, řeznou stranou nahoru a pečeme asi 15 až 20 minut v troubě předehřáté na 200 °C. Slupka začne postupně hnědnout, řez se rozevře a odkryté maso kaštanu začne zlátnout. V tu chvíli jsou kaštiny hotové. Teplé upečené kaštiny zbavíme skořápky i vláknitého obalu a podáváme.

www.obecpodoli.cz

Webové stránky obce ožívají

Po pětíměsíční odmlce se opět budeme snažit poskytnout vám prostřednictvím webových stránek obce a Facebooku dostatek informací i zajímavostí o dění v obci. Ačkoliv volné večer

ry posledních pár měsíců nám přinesly vítanou úlevu od každodenní práce na webovkách, přesto cítíme potřebu podpořit nové vedení obce v jejich nelehkém úkolu a do předčasných voleb

a zvolení nového zastupitelstva obce přidáme ruku k dílu a pokusíme se vám přinášet aktuální informace o dění v Podolí.

Dáša a Jirka Vackovi

Zprávičky z naší školičky

Halloween

Podzim se nesl v duchu Halloweenu, tak jsme si ve škole připravili pro děti strašidelný večer se stezkou odvahy. Všichni přišli do školy v nějaké strašidelné masce. Nechyběly ani rukodělné činnosti, kde si děti vyráběly pavouky a brouky z kartonu.

Čertovský den

V pondělí na Mikuláše jsme měli ve škole čertovský den. Naše škola byla plná malých čertíků. Během výuky se ve škole objevil Mikuláš s čertem. To bylo slziček a slibů, jak se všichni polepší. Každý žák měl připravenou nějakou básničku nebo písničku, za kterou obdržel od Mikuláše dárkový balíček plný sladkostí. Ale čert, to byl neposeda, ten znal všechny naše hříchy. Asi se budeme muset polepšit.

Plavání

V průběhu celého pololetí navštěvujeme pravidelně výuku plavání v Uherském Hradišti, kam jezdíme společně s mateřskou školou.

Předškoláci

Každé pondělí v poledne mají předškoláci z MŠ možnost navštěvovat Metodu dobrého startu, která slouží jako příprava na školu.

Taktéž se každý čtvrtek konají ve škole předškoličky, kde se střídají paní učitelky a věnují se tak našim předškolákům.

Martina Kozelková

Z knihovny

MIKULÁŠSKÉ TVOŘENÍ V KNIHOVNĚ

Ve středu 30. 11. proběhlo v knihovně „Mikulášské tvoření“, kterého se mohli zúčastnit jak dospělí, tak i děti. Mladší děti si mohly vymalovat tématickou omalovánku a starší děti si vyráběly mikulášky, andílky nebo čertíky. Naladění na vánoční atmosféru nám zařídily koledy a aromalampa s vůní pomerančů. Na koho přišel hlad, ten se mohl občerstvit ovocem nebo sušenkami. Tvoření se všem velmi povedlo.

Mgr. Eliška Pilková

Obec informuje

První Podolské zpívání

2. července se na hřišti ve Žlebě uskutečnil za krásného letního počasí 1. Podolské zpívání. Od 15.00 hodin zahrála folková skupina Děvčice svoje nejznámější písničky. Poté přispěli svou trochou do mlýna také Podolští Sekáči. Tu pravou prázdninovou tečku udělal za sluncem zalitým odpolednem Martin Gerža se svojí diskotékou.

Jaroslav Míšek

Den Mikroregionu Dolní Poolšaví

Obec Podolí se měla prezentovat na Dni Mikroregionu Dolní Poolšaví v Popovicích na Amfíku Bukovina. Akce se konala 14. srpna 2016. Jenže tehdejší starosta obce Ing. Jaromír Hastík, ani tehdejší místostarosta obce Ing. Miroslav Křížka se této akce nezúčastnili. A tak naši obec zastupovala folková skupina Děvčice, ženský pěvecký sbor Podolské Frišky a s nimi několik desítek občanů v modrobílých tričkách „Podolí nám není lhostejné“. Odměnou všem, kteří takto přišli podpořit naši obec, bylo

závěrečné pozvání Bc. Jany Rýpalové a Ing. Jarmily Kasperové ostatními starosty obcí Mikroregionu Dolní Poolšaví mezi sebe. Tím vyjádřili jasný postoj k situaci v naší obci.

Jaroslav Mišek

Veronika Luběnová je letos trojnásobnou mistryní světa

Jedenáctiletá Verča z Dražných se poprvé stala mistryní světa v břišních tancích společně se svojí skupinou Kalila v loňském roce. Letos nejenom titul obhájila, ale dokonce na mistrovství světa v Liberci ve dnech 22. - 27. 11. 2016 získala zlaté medaile hned 3. V kategoriích Trio classic, Trio show a Duo classic. Stejně jako vloni i letos byla konkurence obrovská. Více než 3 000 tanečníků a tanečnic z dvaceti zemí světa (Ruska, Polsko, Francie, Belgie, Švédsko i Itálie, Jihoafrické republiky či Jižní Koreje) tančilo téměř 7 000 choreografií různých tanečních stylů od břišních tanců, street, ethno, latin, break, folklor a dalších.

Verči srdečně gratulujeme a přejeme ještě mnoho podobných úspěchů!

Dáša Vacková

Předvánoční setkání s důchodci

V sobotu 10. prosince se v kulturním domě uskutečnilo předvánoční setkání s důchodci. Sešlo se zde přes 80 spoluobčanů, které přivítala Jana Rýpalová a paní Tatiana Perníčková, pověřená pravomocemi starosty obce. Všechny přítomné mile překvapilo vystoupení naší nové sousedky ze Záhumní paní Marty Peřesté. Písnička Tři oříšky pro Popelku od Ivety Bartošové v podání Marty byla pohádkovým začátkem a přispěla k přátelské atmosféře. O další hudbu a zábavu se postaral pan Machálek. O tom, že se beseda vydařila, svědčilo i to, že domů nikdo nespěchal.

Gabriela Majíčková

Chebsko 2016

V letošním červenci Sokolové poznávali Chebsko. Po náročné cestě s koly vlakem přijíždíme do kempu Amerika. Ubytování v chatičkách bylo příjemné a také okolí je hezké. Čekali nás celkem tři trasy:

1. den: Cheb (prohlídka Špalíčku a chebského hradu), hrad Seeberg, Skalná (hrad Vildštejn), rašeliniště Soos (45 km).

2. den: vlakem Karlovy Vary (prohlídka lázní) a na kolech po cyklotrase podél Ohře zpět přes Svatošské skály, hrad Loket, Sokolov, Kynšperk, Františkovy Lázně zpět do kempu Amerika (75 km).

3. den: Klest, zřícenina tvrze Pomezná, hrad Hohenberg, Libá. Jedna skupina jela po bývalé signální stěně do Aše, ostatní zpět do Františkových lázní (58km).

Zdeněk Kasper

Vycházka na Hostýn

V neděli 7. srpna 2016 jdeme na Hostýn - od hotelu Říka podél Bystřičky. Odbočující červenou značku přehlídíme a trochu bloudíme, naštěstí po naučné Masarykově cestě. Dovedla nás ke staré roubené chatě. Po krátké přestávce korigujeme trasu a za chvíli je před námi Hostýn. Prohlížíme si baziliku Nanebevzetí Panny Marie, obcházíme stánky a scházíme k zázračné vodě ve Vodní kapli. Dál naše cesta vede přes Skalný k zřícenině hradu Obřany. Na ni z časových důvodů již nestoupáme a scházíme dolů zpět k autu. Zdejší krajina nám učarovala a jistě se sem ještě někdy vrátíme.

Zdeněk Kasper

Ukončení léta

Na konci prázdnin se mělo konat sportovní odpoledne pro děti, ale příliš horké podolské léto podobným akcím moc nepřálo. Proto se členové sokolské obce a zástupci iniciativy Veselé Podolí rozhodli, že zorganizují netradiční odpoledne s názvem Veselý Hluboček.

A tak se v neděli 4. září 2016 potkalo několik desítek malých i větších dětí, aby se zúčastnily velkého terénního závodu, který začínal na hřišti ve Žlebě a pokračoval ven z obce okruhem kolem malého mokřadu nahoru k Hlubočku a zase zpátky na hřiště. Na náročné trase čekalo závodníky deset stanovišť s tematickými úkoly, zaměřenými především na znalosti o ochraně přírody. Zatímco starší děti běžely poklusem, ti nejmenší byli odkázáni na kočárky a odvalu i šikovnost mami-
nek.

čoval ven z obce okruhem kolem malého mokřadu nahoru k Hlubočku a zase zpátky na hřiště. Na náročné trase čekalo závodníky deset stanovišť s tematickými úkoly, zaměřenými především na znalosti o ochraně přírody. Zatímco starší děti běžely poklusem, ti nejmenší byli odkázáni na kočárky a odvalu i šikovnost mami-
nek.

Počasí se ten den výjimečně vydařilo, kopce nad Podolím nabídlý nádherné vý-

hledy do okolní krajiny a všichni závodníci dorazili do cíle bez újmy na zdraví. Tam je čekaly nejen rozmanité ceny, ale především dobrý pocit z krásně prožitého odpoledne. Poděkování za to patří všem Podolanům, kteří si udělali čas a pomohli s přípravou trasy i technického zázemí. Je jen škoda, že stejně aktivní nebylo tehdejší vedení obce, které celou akci odmítlo podpořit.

Štěpánka Míšková

Zimní cvičení se psy

Stejně jako v loňském roce, i letos se v zahradě sběrného dvora cvičí i v zimních měsících. Upravená je pouze doba tréninku, který kvůli časnému stmívání nemůže probíhat v pátek v odpoledních hodinách. Nadále se ale scházíme v neděli dopoledne. Naší největší novinkou je překážka pro skok daleký, která se dá podle velikosti psa upravovat na různě vzdálený doskok.

Psi během celoročního cvičení dosáhli velkých pokroků v po-

slušnosti i také schopnosti zdolávat často hodně obtížné verze parkuru. Všichni naši čtyřnozí členové se těší pevnému zdraví a na svůj „cvičák“ dochází s nadšením. My, jejich dvounozí majitelé, doufáme, že nám budoucí rok přinese pár nových skokových i zónových překážek a také psí boxy, díky kterým se výcvik stane bezpečnější.

Štěpánka Míšková

22. Mikulášská beseda u cimbálu

Takové váhání, jako při pořádání této besedy jsme ještě nezažili. Bude? Nebude? A pokud bude, tak bude v Podolí nebo ve Veletinách, v Popovicích nebo dokonce ve Věškách? Jedinou jistotou byli Mladí Burčáci. Zamluvená muzika na 3. prosince již od loňského roku měla jasno: hrát se bude a v Podolí! A ono to vyšlo. S možností svobodněji dýchat se hned organizuje lépe a s lehkostí. Frišky sice nenacvičily původně avizovanou pohádku o mrazíkovi kvůli nejasné situaci, ale bu-

diž jim odpuštěno. Jejich adventní písně spolu s jejich rok od roku lepším zpěvem naladily všechny přítomné slavnostněji a svátečněji. Velká skupina Míkovanů nám zde udělala také radost a my doufáme, že i my jim doslova hromadou vyhrané tomboly. Nejen na jejich tance a zpěvy byl pohled moc hezký, tak doufáme, že nás navštíví i příští rok. A co vy?

Jarka Kasperová

Mikulášská nadílka

V pátek 2. prosince se u kaple Sv. ducha v Podolí sešla početná skupina dětí i dospělých. Ti všichni se shromáždili, aby v naší obci přivítali Mikuláše. A protože letos Mikuláš přišel na pozvání místní sokolské obce, tak se nejdříve ujal slova pan Zdeněk Kasper a připomenul při této příležitosti nejen začátek adventního času, ale i hodnoty, které s ním spojujeme a které se Sokol snaží svou činností po celý rok podporovat.

Ovšem děti už byly nedočkávané, a tak jeho projev netrval dlouho, rozsvítil se vánoční stromček a na prostranství před kaplí přišel Mikuláš i s andělem a čerty. Vzácná návštěva sebou přinesla několik košů plných pamlsků, a tuto bohatou nadílku pak Mikuláš a anděl rozdávali všem dětem, které našly odvahu a zazpívaly nějakou písničku nebo zarecitovaly básničku.

Krásné koledy i říkanky se nesly celým areálem a došlo i na přednes ve španělštině. Dokonce ani malé a nesmělé děti nepřišly zkrátka, protože Mikulášova družina byla

mimořádně dobře naladěná. Dospělí si zatím vychutnávali horké svažené víno a drželi svým nejmenším palce. Jediným zádrhelem byl, jak se ukázalo, čert, který si přinesl úplně popletenou knihu hříčů, a tak nemohl potrestat případné hříšníky. Díky tomu nikdo nebyl strčený do pytle a odnesený do pekla a všechny děti se mohly vrátit spokojeně domů. Předtím ale musely slíbit, že v následujícím roce udělají Sokolům radost a naučí se kotrmelce a stojky, aby jim nezakrnělo tělo a byly hodně silné a zdravé.

Protože, marná sláva, zdraví je naše nejcennější bohatství a nelze ho ani koupit, ani darovat, je možné ho jen podporovat každodenním úsilím a starostlivou péčí o tělo i duši. Nezbyvá nám tedy nic jiného, než si přát, aby se nám v příštím roce vyhuly všechny neduhy a strádání, a my se mohli setkat s Mikulášem ve stejném hojném počtu jako letos.

Štěpánka Míšková

Česko zpívá koledy i v Podolí!

V letošním roce ČOS Sokol Podolí přihlásil do celorepublikové akce pořádané již šestým rokem regionálním Deníkem ve spolupráci s vybranými partnery k akci Česko zpívá koledy i v Podolí. Sokolové sice nejsou tak zdatní zpěváci, ale rozhodně jsou zdatnými organizátory. Na pomoc si zavolali Podolské Frišky s Frisčaty, pozvali občany a ejhle, krásný večer je tu! Obklopeni nádhernou scénérií kaple svatého Ducha, pod ochranou andělů s jedním křídlem a s osvět-

leným vánočním stromčkem nemá tenhle příběh chybu. Nevíme, kolik lidí letos zpívalo v celé naší vlasti najednou, ale pohledem do mapy zjišťujeme, že na Moravě je nejvíce zpěváků koled. Jenom v našem okolí se zpívalo např. ve Veskách, Hluku, Nivnici, Suché Lozi, Horním i Dolním Němčí, na Masarykově náměstí v Uherském Hradišti a mnoha jiných místech. V Podolí naladily Frišky příchozí svými koledami 15 minut před hodinou H a přesně v 18. 00 se nejprve rozezněly

tóny varhan Vlastika Vlachynského, který doprovázel přes stovku zpívajících Podolanů, a poté následovala jedna koleda za druhou. Na památku si odnesli příchozí kromě skvělého zážitku i pěkného skleněného andělíčka pro štěstí. Po takovém zážitku se málokomu chtělo ihned domů. Že by k setrvání u kaple přispěl výborný svařák pro dospěláky a čajík pro děti? Ať to bylo cokoliv, za rok se zde opět sejdem! A ještě ve větším počtu!

Jarka Kasperová

Nesem vám noviny

Nesem vám noviny, poslouchejte,
Z betlémské krajiny, pozor dejte.
Slyšte je pilně a neomylně,
slyšte je pilně a neomylně,
rozjímejte.

Synáčka zrodila čistá Panna,
V jesličky vložila Krista Pána.
Jej ovinula a zavinula,
jej ovinula a zavinula
plencičkami.

K němužto andělé z nebe přišli,
I také pastýři jsou se sešli.
Jeho vítali, jeho chválili,
Jeho vítali, jeho chválili,
Dary nesli.

Vítej nám, Ježíšku, z nebe daný,
Který ses narodil z čisté Panny.
Pohlédni na nás a přijmi od nás,
pohlédni na nás a přijmi od nás,
tyto dary.

Veselé vánoční hody

Veselé vánoční hody,
zpívejte s dítky koledy,
o tom, co se vskutku stalo,
že se lidem narodilo děťátko,
o tom, co se vskutku stalo,
že se lidem narodilo děťátko.

Potmě leží, nemá svíčky,
na nebi svítí mu hvězdičky.
Ty, jenž všechn oděv dáváš,
samos nahý a nic nemáš, děťátko!
Ty, jenž všechn oděv dáváš,
samos nahý a nic nemáš, děťátko!

Přišli chudí pastuškové,
zpívali jsou chvály nové.
Ty, jenž všechn oděv dáváš,
samos nahý a nic nemáš, děťátko!
Vítej nám, andělský králi,
tebe jsme z dávná žádali, děťátko!
Vítej nám, andělský králi,
tebe jsme z dávná žádali, děťátko!

Půjdeme spolu do betléma

Půjdeme spolu do betléma,
dujďaj, dujďaj, dujďaj, dá!
Ježíšku, panáčku, já tě budu kolíbatí,
Ježíšku, panáčku, já tě budu kolíbatí!

Začni, Kubo, na ty dudy,
dujďaj, dujďaj, dujďaj, dá!
Ježíšku, panáčku, já tě budu kolíbatí,
Ježíšku, panáčku, já tě budu kolíbatí!

A ty, Janku, na písťalku,
Dudli, dudli, dudli, dá!
Ježíšku, panáčku, já tě budu kolíbatí,
Ježíšku, panáčku, já tě budu kolíbatí!

A ty, Mikši, na housličky,
Hudli, tydli, hudli, dá!
Ježíšku, panáčku, já tě budu kolíbatí,
Ježíšku, panáčku, já tě budu kolíbatí!

A ty, Vávro, na tu basu,
Rum, rum, rum, rum, ruma, dá!
Ježíšku, panáčku, já tě budu kolíbatí,
Ježíšku, panáčku, já tě budu kolíbatí!

Pásli ovce Valaši

Pásli ovce Valaši
při betlémském salaši.
Hajdom, hajdom, tydlidom.
Hajdom, hajdom, tydlidom.
Hajdom, hajdom, tydlidom.
Hajdom, hajdom, tydlidom.

Anděl se jim ukázal,
do Betléma jít kázal.

Běžte rychle, pospěšte,
Ježíška tam najdete.

On tam leží v jesličkách,
ovinutý v plencičkách.

Vánoce, Vánoce, přicházejí

R: Vánoce, Vánoce, přicházejí,
zpívejme, přátelé,
po roce, Vánoce, Vánoce, přicházejí,
šťastné a veselé.

Proč jen děda, říct si nedá, tuče o stůl v předsíni
a pak děda marně hledá kapra pod skříni.
Naše teta peče léta na Vánoce vánočku,
nereptáme, aspoň máme něco pro kočku.
Jo.... Refrén

Bez prskavek tvrdil Slávek, na Štědrý den nelze být
a pak táta s minimaxem zavlažoval byt.
Tyhle rybz neměly by maso mítí samou kost,
říká táta vždy, když chvátá na pohotovost.
Jo.... Refrén

Jednou v roce na Vánoce strejda housle popadne,
jeho vinou se z nich linou tóny záhadné.
Strejdu vida děda přidá Neseme vám noviny,
čimž prakticky zničí vždycky večer rodinný.
Jo.... Refrén

A když sní se, co je v míse, televizor pustíme,
v jizbě dusné všechno usne k blaženosti své.
Mně se taky klíží zraky, bylo toho trochu moc,
máme na rok na klid nárok, zas až do Vánoc.
Jo.... Refrén (2x)

Narodil se Kristus Pán

Narodil se Kristus Pán, veselme se,
Z růže kvítek vykvet nám, radujme se.
Z života čistého, z rodu královského
Nám, nám, narodil se.

Jenž prorokován jest, veselme se,
Ten na svět poslán jest, radujme se.
Z života čistého, z rodu královského
Nám, nám, narodil se.

„Sokol jsem a Sokol budu, černé čizmy nosit budu.....“

to je útržek slov staré písně, kterou si zpíval za první republiky můj dědeček, má matka a její sourozenci s hrdostí, že patří k sokolskému hnutí, které založil Miroslav Tyrš a Jindřich Fugner. V té době ještě dobře fungoval spolkový život této organizace a každý se snažil podle svých možností zapojit se do jeho rozvoje. V době války byla činnost sokola zastavena a znovu se tak stalo po 11. sletu sokolstva, kdy dal Sokol najevo svůj postoj k únorovým událostem. I proto byl v roce 1956 Sokol zrušen a nahrazen ČSTV.

Jeho činnost byla obnovena až v roce 1990 a naše jednota byla přijata do ČOS v roce 1991. Je to tedy letos již 25 let co Sokol působí v naší obci. Za dobu své existence se vždy snažil přispívat ke sportovnímu i kulturnímu dění. Jednalo se o cvičení žactva a žen, turistický oddíl, letní tábory, různé turistické, lyžařské i cyklistické zájezdy, sokolské plesy a besedy u cimbálu, dětské karnevaly a dětské dny. Jsme v obci malá skupina, ale za to dobrá parta, a když je třeba, umíme přiložit ruku k dílu.

Sokolská činnost je dobrovolná a to se v dnešní době moc nenosí. Zadarmo se mnoha lidem dělat nechce a my stárneme a na některé věci již nestačíme. Budeme rádi, když omladíte naše řady. Potřebujeme mladé cvičitele, ale také další členy, abychom rozšířili naši sokolskou partu. Přijďte mezi nás!

Letošní rok nebyl pro naši činnost moc příznivý, protože program ovlivnilo dění v obci. Blíží se poslední dny roku, a proto bych rád poděkoval členům i ostatním, kteří obětovali

svůj čas a pomáhali při organizování akcí. Děkujeme! Dík patří i všem sponzorům za dary do tomboly.

Milí sokolové a spoluobčané, přeji vám do nového roku hodně štěstí, zdraví, spokojenosti, radosti a upřímného přátelství. Přeji vám, abyste se uměli radovat i z malých věcí a také z úspěchů, kterých jsme společně dosáhli.

Zdeněk Kasper

Z činnosti SK Podolí

SK Podolí zahájilo svou úplně první sezónu

Vše to začalo zhruba před rokem, kdy se několik kamarádů rozhodlo, že by rádi, aby se na podolském fotbalovém hřišti opět začal hrát fotbal a vzkřísili by tak mnohaletou místní fotbalovou tradici. Fotbal v Podolí posledních pár let fungoval buď špatně, nebo vůbec a právě to chtěli změnit. Po dlouhém zařizování a mnoha peripetiích vznikl zbrusu nový Spolek SK Podolí, který se zabývá především sportovní činností a pořádáním sportovních akcí.

Jeho členové začali opravovat fotbalové hřiště, kabiny a přilehlý areál, sehnali nový fotbalový tým, který několik měsíců tvrdě trénoval. Problém však nastal

při červencovém převratu v obecním zastupitelstvu, kdy nad přihlášením místního fotbalového klubu mužů viselo několik otazníků. Klub měl od předešlého vedení příslibemou pomoc jak morální, tak finanční. Tehdy přišel o všechno, nebyly peníze na přihlášení hráčů a klubu do soutěže, na opravy zničených hráčských kabin, hřiště a areálu, které byly opravdu v dezolátním stavu. I přes to všechno se členové spolku rozhodli tým do soutěže přihlásit, i když netušili, kde peníze seženou. S pomocí nového vedení obce totiž příliš nepočítali. V té době byli obrovskou podporou noví sponzoři, kteří klubu v jeho začátcích pomohli a

díky nimž mohl být zajištěn alespoň základní chod fotbalového týmu a mohly být pořádány domácí fotbalová utkání. Ruku k dílu přiložili všichni členové a hráči týmu a také díky nim podzimní půlka fotbalové sezóny proběhla bez dalších větších problémů.

Momentálně mají fotbalisté SK Podolí za sebou 9 mistrovských utkání v Základní třídě B, z toho jich vyhráli 6! S 18 body se umístili na 4. místě a to si myslíme, že je pro nový klub velmi krásné umístění.

Bez fanoušků, sponzorů, hráčů a všech podporovatelů bychom to však nikdy nedokázali, a proto se sluší všem poděkovat. Konkrétněji děkujeme sponzorům: PaV Car UH, JK Nástroje a VKP Transport, díky nimž může klub SK Podolí fungovat.

Za fotbalový tým mužů nastupuje několik podolanů: Jakub Snopek, David Rathouzský, Martin Kryštof, Petr Šudřich, Martin Záchvěj, Lukáš Hanáček, Tomáš Hanáček a Patrik Graja. Dále za SK Podolí v základní sestavě hrají kamarádi místních hráčů: Antonín Popelka, Lukáš Sečkař, Lukáš Pítr, Eduard Samek, Josef

Paška, Erik Bílý, František Abrhám, Patrik Šiler, Michal Matoušek, Jan Kusák, Tomáš Procházka.

Přes zimní přestávku hráči trénují ve sportovní hale v Drslavicích a připravují se na druhou půlku sezóny, která začne

na jaře v dubnu.

Věříme, že se našim fotbalistům bude stále lépe dařit jak na hřišti, tak i ve všech věcech okolo.

Zveme Vás na jarní půlku sezóny a doufáme, že naše borce budete chodit

podporovat na domácí mistrovská utkání a budete fandit, protože bez fanoušků to není ono!

Více informací na www.skpodoli.tode.cz.

Za Spolek SK Podolí – Eva Záchvějová

I podolští žáci hrají za TJ Popovice

První sezónu odstartoval i tým Žáků TJ Popovice, v jejichž řadách hraje mnoho podolských dětí. Po dlouhé odmlce, kdy v Podolí ani v Popovicích drobotina nehrála, se spojily týmy SK Podolí a TJ Popovice a složily společně družstvo malých Žáků, kteří za sebou mají také první polovinu podzimní sezóny. Tyto děti si tak poprvé zkusí hru na fotbalovém hřišti proti soupeři a snaží se bodovat a vyhrávat. I když začátky bývají vždycky těžké, věříme, že se žáci budou stále zlepšovat a všem ukážou, co se v nich skrývá.

Přijďte je na jaře podpořit na jejich zápasy a vytvořit pořádnou fanouškovou základnu, aby měly děti motivaci!

Za Spolek SK Podolí – Eva Záchvějová

Hodové posezení u cimbálu

V sobotu 15. října uspořádal Spolek SK Podolí spolu se všemi svými členy a fotbalisty v místním kulturním domě „Hodové posezení u cimbálu“. Znovu se tak po letech, kdy se v Podolí nesešla hodová chasa a tudíž nebyla ani hodová zábava, mohli Podolané sejít u sklenky dobrého vína a hudby, kterou obstarala cimbálová kapela Olšava z Uherského Brodu. Fotbalisté tuto akci uspořádali na podporu fotbalu a hodových tradic v naší obci, jelikož obojí bylo poslední léta v Podolí trochu zanedbáváno.

V 19 hodin, kdy se otevřely dveře kulturního domu, se začal jeho sál plnit návštěvníky. Víno teklo proudem, muzika hrála, všichni se bavili a tančili. Nechyběla ani bohatá tombola a pauzy mezi sety cimbálové muziky vyplnil místní DJ Gerža.

Děkujeme za Vaši hojnou účast, která byla opravdu skvělá a nad očekávání všech členů SK Podolí.

Věříme, že jste se také výborně bavili, že jste strávili krásný sobotní hodový večer a budeme se na Vás těšit na další

akci, kterou fotbalový spolek SK Podolí uspořádá!

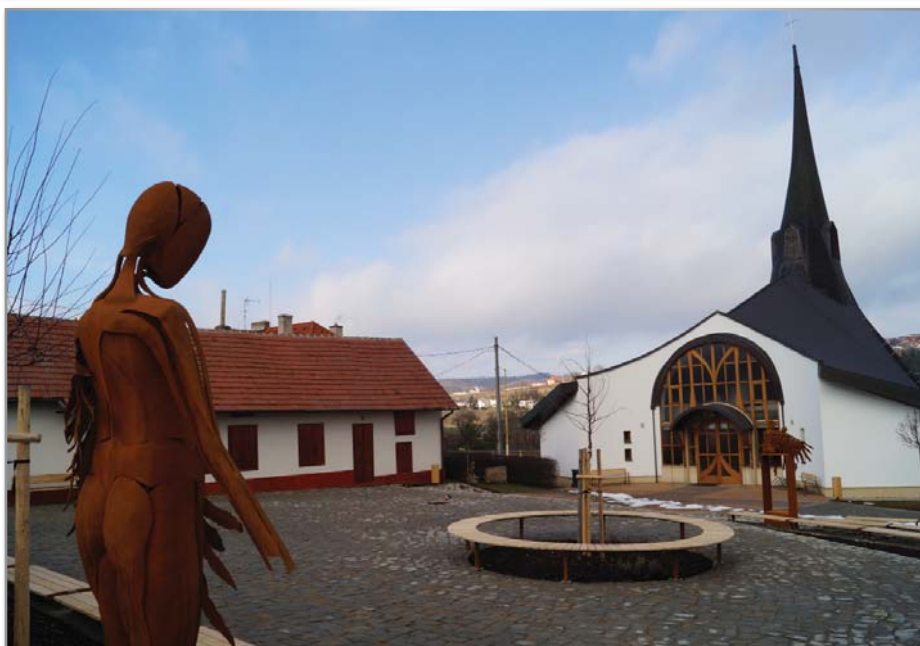
Za Spolek SK Podolí – Eva Záchvějová

Kaple sv. Ducha desetiletá

V neděli 30. 10. 2016 sloužil otec Norbert z Boršic u Blatnice slavnostní mši u příležitosti 10ti let od vysvěcení kaple Svatého Ducha v Podolí. V tento slavnostní okamžik si mohli věřící poslechnout také scholové písně v podání Frišek, Frišcat, varhanika Vlastimila Vlachynského, jeho dcery a vnuček, Zdeňka Kaspera a ostatních zpěváků a zpěvaček. Kaple, která se stavěla od roku 1998, byla vysvěcena 29. října 2006 biskupem Josefem Hrdličkou.

Dáša Vacková

Z činnosti dalších spolků

Co nového u Frišek?

Za poslední půlrok se toho u nás událo mnoho. Kromě toho, že jsme ke zkouškám využívaly různé prostory a místa všude možné, tak jsme si taky užívaly mnohá vystoupení a zajímavá setkání. V červenci jsme si zazpívaly v Bánově a toto zpívání bylo okořeněno nečekaným setkáním s hercem Aloisem Švehlíkem starším. V srpnu jsme si zazpívaly v Popovicích za doprovodu naší spřátelené cimbálové muziky Vinár z Veletin, a sice na Dnu Mikroregionu Dolní Poolšaví. Následující týden jsme se vydaly zpívat na pouť na Rochus a zde na nás pro změnu čekalo v dešti setkání s kuchařem Zdeňkem Pohlreichem. Září bylo ve znamení Slavností vína, na kterých jsme reprezentovaly i s ostatními Podolany Mikroregion Dolní Poolšaví. V říjnu jsme se chystaly na výročí vysvěcení kaple Sv. Ducha u nás v Podolí, které jsme oslavily na konci měsíce. V listopadu jsme zpívaly pro změnu v Drslavicích a prosinec patřil již tradičně zpívání v Podolí na sokolské Mikulášské besedě u cimbálu a následně nově na akci Česko zpívá koledy u kaple.

A co si přát do nového roku? Ať nám to dobře zpívá, ať jsme všichni zdraví, ať jsme v Podolí rádi pospolu a v klidu... a ať nám pěkně rostou ty naše očekávané přírůstky do řad Frišek.

Dáša Vacková a Podolské Frišky

18. 8. 2011 - První zkouška Ženského pěveckého sborku z Podolí

A je to tady... Naše první zkouška. Byla jsem dost nervózní, kolik holek nakonec přijde a jestli se vůbec dáme dohromady. Nakonec vše dopadlo dobře. Přišlo nás 8. Venku horko, okna dokořán a my jsme do toho šly na plno. Na první zkoušce jsme se učily klasiku – Stojí Kača pri šentyši a Pod horů jatelinka. Domluvily jsme se, že zkusíme nacvičit něco na Zlatou svatbu Fornůsků a Tichoňů, která má být v polovině září a pak na hody v polovině října. A pak že se uvidí. Na dalších zkouškách se ještě přidaly ostatní holky a náš počet se ustálil na 11 zpěvaček. A tak postupně začalo...

První zápisky do kroniky Podolských Frišek zapsala Dáša Vacková

Frišky v létě oslavily 5 let od svého vzniku

Jak to všechno začalo? Samozřejmě docela nenápadně. Jako maminka na mateřské dovolené jsem často potkávala v ulicích Podolí ostatní maminky s kočárky, ale spousta z nich jsem neznala a ony se také neznaly navzájem. A tak vznikla myšlenka, že uspořádám Piknik pro maminky na mateřské dovolené. 31. května 2011 se tak navzájem představovaly maminky s dětmi během společné snídaně v areálu naší školky. Já jsem o sobě mimo jiné říkala, že mám ráda folklór. A když přišla řada na Ivku Mikuškovou, kterou jsem do té doby neznala, tak na mě navázala a říkala, že kdyby se v Podolí založil třeba nějaký sborek, tak by se taky přihlásila. A to mě finálně nakoplo! Už dlouho se mně honilo hlavou, že bychom mohli v Podolí založit nějaký folklorní soubor. Hodová chasa v posledních letech ubývala, chyběli nadšen-

ci do folkloru a tak jsem se rozhodla... Zašla jsem za Petkou Šimkovou, která už v té době bydlela v Podolí u Jakšíků. Souhlasila, že to tedy zkusíme a že se s pár holkami sejdeme, abychom se

mohly společně naučit nějaké Dolňácké písničky a třeba časem založit ženský pěvecký sborek. Začala jsem tedy obcházet a oslovovat holky s pozvánkou na naši první zkoušku.

Podolský tmel

- 26. 12. Štěpánský turnaj ve stolním tenise
- 31.12. Silvestrovský výšlap
- 31.12. Přátelské setkání u švédské svíce
- 7.1. Tříkrálová sbírka
- 17.2. Dětský karneval ZŠ a MŠ
- 18.2. Sportovní ples
- 25. 2. Fašanková občůzka

TRADIČNÍ SILVESTROVSKÉ SETKÁNÍ NA PEPČÍNĚ

Tradiční silvestrovské setkání občanů Uherskobrodsko se uskuteční **dne 31.12.2016 od 11:00 hodin na místě, kde stával zámek „Pepčín“.**

Ve 12:00 hodin společné zpívání státní hymny.

Na neformálním setkání bude vzájemně poskytnuto občerstvení z vlastních přinesených zdrojů.

Setkání pořádají obce Drslavice, Hradčovice, Veletiny, Vlčnov a město Uherský Brod.

Setkání se neuskuteční v případě deštivého počasí.

Zápisky kronikáře

Útržky zpráv a informací z kroniky obce za rok 1993 a 1994

Je to sice teprve 23 let, ale dnes, kdy každý z nás má jeden, dva nebo i více mobilů, tato zpráva z kroniky z roku 1993 působí jako zpráva z jiného světa.

Nezměněn zůstává počet 36 telefonních účastníků a jednou hovornou obecního úřadu a jednou veřejnou hovornou ve správě TELEKOMU. Pro rok 1994 se plánuje rozšíření ústředny pro obce Podolí a Popovice v objektu Pálenice v Popovicích, která by pokryla všechny požadavky obou obcí.

Další zpráva je z roku 1994 a popisuje počasí v tomto roce. Je upozorněno na velmi tropické léto. I letos jsme měli velmi bouřlivé a horké léto.

Zmíním se o počasí, které se za uplynulá léta značně podobá tropickým podmínkám. Léto patřilo k nejteplejším od roku 1775, od kdy se teploty souvisle měří v pražském Klementinu, jak uvádí meteorolog pan Vladimír Seifert v článku Mladé fronty DNES dne 27. července. Jen v měsíci červenci bylo 15 tropických dnů, kdy teploty dosahovaly 30 – 34°C.

Poslední zápis z kroniky je také z roku 1994 a je o zásobování obce.

V obci máme dvě prodejny s potravinami. Je to MINI MARKET manželů Snopkových a DOLANKA paní Kročové Karly a Aleny Zdráhalové z Kunovic. První jmenovaná je z Kostelan nad Moravou. Oba obchody zajišťují také průmyslové zboží. Tím jen částečně nahrazují tuto prodejnu, která zde chybí. Třetí obchod, Jednota, končí prodej z důvodu konkurence a nerentability. V pohostinství jsou v obci dva provozy. Pohostinství U TOMÁŠE pan Nový a pohostinství bývalé Jednoty pan Struhar, Obec má prodejnu masa a novin – stánek, obojí pana Pestla Lubomíra. Zásobování palivem zajišťují bývalé uhelné sklady Kunovice firmy HUNO a TEMPEX včetně autodopravy. V obci se značně rozšířilo

elektrické vytápění domácností, asi 25%. Plánuje se zavedení plynu s rozvodem obcí na měsíc září 1995 a přípojkami do domácností na jaro 1996. Předběžný zájem občanů je asi 70%.

K této zprávě jen malý dovětek. Je to už skutečně 20 let, co naše domácnosti využívají plyn v kuchyni, na topení i na ohřev teplé vody. Bereme to jako samozřejmost a nikoho z nás ani nenapadne, že to někdy bylo jinak.

Společenská kronika

Naši jubilanti v listopadu a prosinci:

Raclavský Josef	70 let
Baičev Nikola	70 let
Tichoňová Ludmila	75 let
Závodná Marie	75 let
Stojaspal František	80 let
Pechová Terézia	82 let
Červenková Ludmila	82 let
Šilhavík Miroslav	83 let
Kovaříková Jindřiška	88 let
Koničková Anna	88 let
Mařica František	94 let
Kryštof Vladimír	97 let

Narození:

Dne 27. 7. 2016 se narodil Petru Fialovi a Markétě Havránkové (č. p. 260) syn Maxmilián.

Všem jubilantům srdečně blahopřejeme!

Úmrtí:

Dne 21. 9. 2016 zemřel pan Stanislav Zpěvák (čp. 134) ve věku 93 let

Pořad bohoslužeb farnosti Popovice o vánocích a na Nový rok

Den		Popovice	Podolí
24.12.	Štědrý den	24 hod	22 hod
25.12.	Narození páně	9.15 hod	10.30 hod
26.12.	svátek sv. Štěpána	9.15 hod	10.30 hod
31.12.	Silvestr - mše svatá za poděkování za uplynulý rok	16 hod	--
	Slavnost Matky Boží Panny Marie	9.15 hod	10.30 hod

Vážení a milí občané Podolí,
ozývám se v čase adventním, abych Vám popřála příjemný čas těšení se na vánoční svátky roku 2016. Moc jsme toho společně zažili, a proto doufám, že Vás moje přání, jako jedné z Vás, aspoň trochu potěší. A tak co bychom si přáli. Mnoho zdraví, štěstí, božího požehnání, klidu a míru v duši, a také trochu štěstí do dalšího období. Těším se na Vaši spolupráci, a snad nebudu neskromná, když řeknu, že i na Vaši podporu.

S láskou členka zastupitelstva, pověřená pravomocemi starosty obce Podolí PhDr. Tatiana Perníčková.

PF 2017

Dvuměsíčník vydává Obec Podolí, IČ 00291242, Podolí 190, PSČ 686 04 Kunovice
nákladem 350 ks. Zdarma. Ev. číslo: MK ČR E 21982

Příští číslo: Redakční uzávěrka - 16. 2. 2017, datum vydání - 25. 2. 2017

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda – www.tiskarnabrazda.cz